

Herr Severin Edberg

Resbum

Långvidna

857

AKTIEBOLAGET
SVENSKA HANDELSBANKEN

Den 23 oktober 1921 fyller allas vår vän, Karl Otto Severin Edberg i Västerum, 50 år, och detta är ju ganska aktningvärt. För sitt under vandringen på livets trånga bostadsmatta under det sålunda gångna halvsekleit alltygamt visade kolugn under alla förhållanden, för sina glada skämt och för sitt vansatta sätt mot oss alla äro vi nu skyldiga honom en liten hälsning. De för insamling till en liten present intraserade förte därför bevisa vännen Severin Edberg sin erkännelse genom att som ett yttre tecken därpå härvidan rita sitt bostadsmatta med vidhängande tal (i största möjliga omfattning), motsvarande för ändamålet verkställt grepp i plänboken

C. M. Rönnerman	bet. 10	-	Transport	188 01
Ulla Andersson	bet. 10	-	E. Lindberg	5 -
Carl Andersson	bet. 10	-	fr. Anderson	10 -
Hjalmar Andersson	bet. 10	-	Rakel & Elisabet Edberg	10 -
Carl Andersson	bet. 10	-	A. Jönsson	10 -
Rakel Herga, Andersson	bet. 10	-	Karl Eriksson, Västerum	10 -
H. Andersson	bet. 10	-	Tr. Hildeberg	5 -
Karl Gunnar Andersson	bet. 10	-	Hjalmar Andersson	5 -
Tore Pettersson	bet. 10	-	Karl Andersson	5 -
Karl Larsson	bet. 5	-	Summa kronor	243 01
Joh. Larsson	bet. 10	01	öre / 100	193 -
Oscar Pettersson	bet. 10	-	Kontant kr.	50 01
Ronrad Pettersson, Kristum	bet. 10	-	Fanny Torgborn	10 -
Jean Karlsson	bet. 10	-		60 01
Sara Andersson	bet. 10	-		
Gustaf Pettersson	bet. 5	-		
And. M. Andersson	bet. 10	-		
E. Andersson	bet. 10	-		
E. Andersson	bet. 10	-		
O. C. Reinholdson	bet. 10	-		
O. C. Jönsson	bet. 5	-		
	188 01			

185
 6
 2

 193
 45

 238

10000
 - 100
 10000

En jakthistoria.

Hj spjettom hundra tusen gubbar!
Jag tror, att Jan ta'lt mitt gevär!
Jag träffar knappast gamla stubbar,
än mindre jöss, fast så när.
Och så kan frugan - stråle brumma,
om harar rådt, den gamla gumma.

Det var en söndag förra året,
när allt var lugnt, septemberstilt.
Jaktivern grep mig, gamla fåret:
jag måste falla något vilt.
Till skogen stäute jag min kosa,
men specke ville också nosa.

Har du blott varit med på jakter,
då hundars skall går vida kring,
du märkt, att ivrens alla maktar
dig slutit i förtrollad ring.
Då trotsar du bäst Jan och gumma,
när skallet tjusar orontbrumma.

Av jaktens tjusning helt betagen,
jag visste ej, vem tiden tog,
men ett, två, tre, där uti hagen
en jösse skön förbi mig drog.
Jag tryckte av, men tyst blev smällen:
de fjingor intet i den kvällen.

Har du försökt och icke kunnat?
Det är det värsta väl som finns.
Men ödet bättre lott förunnat
åt högra handen för ett kvinnat,
hj specke märkt den goda vilja;
han kunde ej på skallen skilja.

Och så det kom sig, att han trodde
till hare-döds jag orsak var;
inom min dörr han snart nog glötte,
men resan ut blev ganska snar.

Jag sade blott: "Min bössa klickar,
jag rädes ej för vassa blickar!"

Men nu jag fått ett muskedunder,
som hålla skall min levnad lång,
och det väl vore nu ett under,
om jag ej vägen gjorde lång
för bytet uti mina hagar.

Det skjutes nu, när jag behagar.

Marij.

65194

064851

419688